

Mathilde Roer Nielsens prædiken 1. søndag efter helligtrekonger

Taler

Mathilde Roer Nielsen
Sognepræst

Dato

12. januar 2025

Omstændigheder

Prædikenen er optaget på forhånd, men sendt ud som podcast på *Podcastgudstjenester* svarende til 1. søndag efter helligtrekonger 2025.

Prædikentekster

Salmernes Bog kapitel 84
Lukasevangeliet kapitel 2, vers 41-52

Salmer

Hyggelig, rolig
Hvor stor er dog den glæde
I Nazaret, i trange kår
Tak og ære være Gud

- 1 Gud sendte sin søn Jesus til jorden for at frelse os – og hvilken opgave det viste sig at være. At han skulle forfølges, lide og dø på korset. Men, når jeg læser dagens evangelium, kan jeg ikke lade være med at tænke på Jesu jordiske forældre. Ja, Jesus har fået en opgave, der er større end ethvert menneskes, men
- 5 han er også Guds søn på jord. Tænk sig den opgave de jordiske forældre er blevet givet?

De skal passe på og opdrage vores frelser – hvis man da kan sige, at man kan det. De skal elske ham og se ham vokse, de skal ikke kunne forstå hans valg, og måske

10 vigtigst af alt, for ikke at sige værst af alt, så skal de se ham dø. Ja, Jesus har fået en opgave, men Josef og Maria, de jordiske forældre, har ligeså fået en.

Allerede fra begyndelsen af kunne Josef have nægtet at blive sammen med den gravide Maria og efterladt hende. Og en kvinde, alene, gravid på denne tid, ville

15 nok ikke været nået langt. I stedet accepterer Josef, at Maria er blevet gravid med Guds søn, og da Jesus bliver født, tager de imod det lille væsen med kærlighed og åbenhed, som var det deres eget. De ved ikke, hvad der venter – og det er måske i virkeligheden meget godt. Det, at føde Guds søn, har selvfølgelig også været en velsignelse – og ikke blot en prøvelse.

20

Tænk sig at blive udvalgt til at skulle passe på det menneske, som skal frelse os

alle. Så må man være noget helt særligt. Men blot fordi de to er blevet udvalgt, betyder det ikke, at de er særligt guddommelige i deres forældreskabsevner, nej ligesom det nok er sket for så mange andre, forsvandt deres søn ude af syne. De
25 har sikkert ledt efter ham over alt, været fyldt med skyld og skam, nok især overfor Gud – hvordan kan man miste det individ, der skal frelse jorden? Og dengang fandtes højtalerne ikke, så man blot kunne kalde på forældrene, når barnet var fundet, som man i ny og næ hører det fx i Bilka: ”Vi har lille Karen stående heroppe, og hun leder efter sin mor. Hun bedes henvende sig i
30 skranken”. Heldigvis finder de Jesus i templet, formentlig det sidste sted, de har ledt. For hvorfor skulle Jesus være i templet? Det burde han jo hverken være gammel nok eller klog nok til at være – og alligevel sidder han der fuld af undring og spørgsmål, på en gang ældre og klogere end hvad man kunne have regnet med.

35 Og så spørger de ham ”barn, hvorfor gjorde du det mod os? Din far og jeg har ledt efter dig”. Man kan næsten høre deres forundring, og hvor foruroliget de har været. Men også hvordan de ser ham som *deres* barn, hvordan de betragter sig som hans forældre, netop dem som skal passe på ham. Og så ser han på dem,
40 sådan rigtig ser, som kun børn kan, og spørger dem, hvorfor de har ledt efter ham, for han var jo hos sin fader. Jeg tænker, at disse ord må have taget mælet fra dem, fået luften til at sive ud af deres lunger, som havde de fået en mavepuster. For i 12 år har de passet ham som deres eget, men det er nok først nu, de indser, at han er så meget mere end blot deres. Og dette har kun været begyndelsen.
45 Begyndelsen på en lang række af prøvelser, begyndelsen på at se Jesus vokse op og blive sit eget individ, vores frelser.

Alligevel kan jeg ikke lade være med at tænke, at Josef og Maria ikke har stået alene med deres tanker, deres opgaver og deres håb. Selvfølgelig er der kun født
50 et barn, som er Guds søn – men er vi ikke alle Guds børn? Og er alle nyfødte børn ikke små mirakler? Små velsignelser? Og ingen af os ved vel, hvad der kommer til at ske med dem – hvordan kunne vi? Men ligesom Josef og Maria tager vi imod dem med vores kærlighed. Vi opdrager dem på den måde, som vi tænker er bedst for dem. Og alligevel kan vi nok til tider, ligesom Josef og Maria,
55 føle os en smule forkerte, føle os skyldige eller skamfulde. Måske fordi vi hører vores barns navn nævnt i højtaleren nede i Bilka – og man knap havde bemærket, at de var vandret væk – måske fordi man ikke følger de netop udkomne tanker om, hvordan man skal passe sit barn: barnet ser for meget skærm, får for meget sukker, er for meget i institution. Måske I selv har en

historie, hvor I har følt jer truffet, ikke følt at I har kunnet gå an? Hvor man har gjort alt, hvad der var i ens magt, og alligevel følt, at man har gjort det hele forkert. Følelsen er nok mere almindelig end vi går rundt og tror. Man kan nemt falde udenfor samfundsidealet, for det synes ofte umuligt at leve op til.

65

Selvom et barn er en velsignelse, kan det altså også være en prøvelse, som det i dag lyder til at være for Maria og Josef. Som det nok også er for mange andre forældre. Men det er vel i virkeligheden i prøvelserne, at vi som mennesker forandres, at vi gror og bliver klogere på livet. Og nok vigtigst af alt, så skal vi huske på, at vi ikke er alene i livets prøvelser. Der er nogen, der har prøvet det før os, og der er sikkert også nogen, der vil prøve det efter os. Vi glemmer ofte at lægge fokus på Jesu jordiske forældre i fortællingen, de udelades hurtigt – for det er jo ham, som det handler om – men jeg kan ikke lade være med at tænke, at de er vigtige, uden dem havde vi ingen frelser, og de er også et billede på, at selvom man har fået selveste frelseren som barn, så kan man stadig være på bar bund nogle gange. Altså er de et billede på, at ingen forældre er perfekte, også selvom man er særligt udvalgt. For hverken Maria eller Josef kunne jo finde eller forstå deres barn: og det var okay, Jesus levede jo stadig for at frelse mennesket i sidste ende.

80

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.

Kilde

85

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

90

1. søndag efter helligtrekonger, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mathilde-roer-nielsens-praediken-1-sondag-efter-helligtrekonger>

95